

den polytechniske Skole i en væsentlig Grad ydet for Universitetet nu i en Række af Aar? Det har ydet den hele chemiske Underviisning, det har havt de nødvendige Laboratorier, men da der nu ikke er Plads nok, har man været nødt til at bygge et nyt Laboratorium, der nu stilles særskilt. Dersom man var bleven ved at fastholde dette Laboratorium som en Deel af den polytechniske Skole, saaledes at denne fra Universitetet fik de fornødne Tilskud og beholdt sit Laboratorium — thi derved, at det er flyttet til en anden Bygning, bliver der jo ingen Forskjel paa dets egentlige indre Væsen, det er de samme Folk, der give Underviisning, der gives den samme Art Underviisning, og der gives ogsaa, om man vil, Underviisning til de samme Elever, — saa kunde man til en vis Grad sige: Lad Skolen beholde det Bygningsskema, som den hidtil har havt, og som netop har bestaaet i, at den var Hovedmidlet til at skaffe denne Art Underviisning, ogsaa for Elever ved Universitetet; nu derimod gjør man her et Skridt, uden at drage Skolen med sig, man holder hverken denne Deel af Underviisningen fast ved Skolen eller tager Skolen med der, hvor denne Deel af Underviisningen gaaer hen, og det troer jeg er en Feil, der bør rettes. Jeg troer, at her netop er Midlet til at faae det rettet; hold enten fast ved, at dette Laboratorium indordnes under den polytechniske Skole, eller, da nu en saa vigtig Deel af den polytechniske Skole paa en mere directe Maade og dog som noget selvstændig Heelt er bragt ind under Universitetet, saa lad Skolen følge med. Jeg troer, at de Banfæligheder, der i sin Tid have stillet sig i Veien for en Udvikling af den Art, hvorved den polytechniske Skole lagdes ind under Universitetet, efterhaanden ere forsvundne, og at de Banfæligheder, der ere tilbage, egentlig ikke kunne være store; jeg troer næsten ikke, den ærede Minister skal kunne nævne en eneste, som ikke, uden at det Allermindste forrykkes, kan ryddes af Veien ved en administrativ Disposition; nogle enkelte maae maaskee bortryddes ved Lovdispositioner, men i det Hele taget er der ingen saadan Hindring. Der er, om man vil, en ringe Billie fra flere forskellige Sider, men, skal man vente med det Slags For-

andringer, indtil alle Billierne falde sammen, saa kan man knap ved at opdrage en ny Slægtfølge naae dertil; man naaer det ganske vist ikke, før den nuværende for en stor Deel er uddød. Jeg seer altsaa ikke, at der er nogen Banfælighed forhaanden. Jeg maa ogsaa holde fast ved, hvad den ærede Ordfører har bemærket med Hensyn til, at man her har søgt at ordne Dele af Lønningssloven i Genhold til forventede Foranstaltninger, som ogsaa i andre Retninger skulle gaae for sig; man har nemlig troet at være sikker paa, at det, der hidtil har været ydet i Dyrtidstillæg, for Fremtiden skulde blive faste Lønningstillæg, men, naar det nu ikke slaaer til uden for den polytechniske Skole, hvorfor skal denne da beholde Midlerne til at kunne gjøre det? Det kan ikke engang være Ministerens Ønske. Naar han tager dette nsie i Overveielse, troer jeg, han vil see, at de af Udvalget foreslaaede Ændringer ere saa indskrænkede som muligt, naar de skulle betegne en Hensigt og forhindre en Ulempe.

Kirke- og Underviisningsministeren: Saavidt jeg seer, er der med Hensyn hertil ikke Spørgsmaal om at afstemme andre Forslag end det, der er stillet under Nr. 21, at „den disponible Beholdning fra det foregaaende Aar og endvidere“ samt „eller ved Besparelse paa Udgiftsposterne“ udgaaer. Det er ogsaa det eneste Forslag, jeg har yttret mig over, idet jeg derved har gjort den Bemærkning, at hvad der fra Regjeringens Side er foreslaaet var fuldstændig overeensstemmende med hvad der stedse hidtil er blevet fulgt. Det er navnlig ogsaa fulgt paa det sidste Budget for Læreanstalten, og jeg har troet, at de Grunde, der hidtil kunde tale for, at man har ladet denne Bestemmelse blive staaende — og om Andet har jeg slet ikke talt —, endnu ere tilstede.

Æscherning: Jeg troer, den ærede Minister med mig vil indrømme, at vore Fremskridt i en god Bevillingsform kun kunne være langsomme, men for at de kunne gøres maa der være et Udgangspunkt; det foreliggende er nu et meget lille, det hænger ganske sammen